

SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

27. ŘÍJNA 2024

Z obsahu:

Žalmy jako biblická
symfonie modlitby
- strana 2 -

Blahoslavená Benvenuta
Bojaniová
Libor Rösner
- strana 4 -

Soud rehabilitoval faráře
Toufara umučeného StB
- strana 5 -

O pravé účtě ke svatým
- strana 6 -

Všech věrných zemřelých
sv. Jan M. Vianney
- strana 6 -

Jakého mě najde Bůh
v hodině smrti?
- strana 8 -

Růženec - moje opora
- strana 10 -

Svatý Jan Berchmans -
vzor mládeže (10)
Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

Prodloužení možnosti
získat plnomocné odpustky
pro duše v očistci
už před 1. listopadem
- strana 13 -



(Foto © Zbyněk Šišpera, Člověk a Víra)

Jakého mě najde Bůh v hodině smrti?

V roce 1937 se mladá věřící dívka jménem Klára dozvěděla o náhlé smrti své kolegyně z práce Anity, která sice nedávno uzavřela svátostné manželství, avšak rok předtím přestala víru dobrovolně praktikovat.

Druhý den poté, co se o Anitině smrti dozvěděla, obětovala za ni svaté přijímání a vroucně se za ni modlila. Navečer, když o kamarádčině smrti stále ještě přemýšlela a modlila se za její duši, vyvstala jí Anita náhle před očima. Vypadala úděsně.

„Kláro,“ řekla jí, „nemodli se za mne! Jsem zavržena! Nepřicházím za tebou z vlastní vůle, ale vyloženě jen kvůli tomu, že mě k tomu přiměl Bůh; nemysli si, že to dělám z přátelství s tebou. My tady už nikoho nemilujeme. Ve skutečnosti bych chtěla, abys i ty skončila zavržená na tomto místě věčného neštěstí, kde se já nacházím. Ach... kéž bych se nikdy nenarodila! Ano, nenávidím Boha celou silou svého dobrovolného rozhodnutí být od něj oddělena, rozhodnutí, které jsem učinila v hodině smrti a které nemíním odvolat. Chápeš teď, proč je peklo věčné? Je to proto, že má zatvrzelost a má nenávisť k Bohu nikdy nepominou! Jsem nucena dodat, že Bůh je milosrdný dokonce i vůči nám. Tím, že nám dal předčasně zemřít, nám znemožnil napáchat všechno to zlo, jaké jsme byli schopni napáchat. Ještě by to navýšilo naše viny a tresty. Všichni ti, kdo hoří v pekle, se vůbec nemodlili, nebo se modlili výhradně o splnění svých přání a potřeb. Modlitba je prvním krokem na cestě k Bohu. Zvláště pak modlitba k té, která je Kristovou Matkou a jejíž jméno zde nikdy nevslovujeme! Zbožnost odnímá démonovi nescíslné množství duší, jejichž hříchy by je nezadržitelně dostaly do jeho rukou. Když ti to povídám, div že nepuknu zlostí, protože jakkoli to povídat nechci, jsem přinucena o těchto věcech mluvit. Modlitba je tím nejjednodušším, co člověk může na zemi učinit. A právě proto s ní Bůh spojil spásu všech. Nikdy bych neuvěřila v démonovo působení, avšak nyní dosvědčuji, že má velmi velký vliv na lidi, kteří se nacházejí ve stejné situaci, v jaké jsem se nacházela já. Počet lidí viditelně posedlých je možná malý, ale lidí žijících ve vnitřním satanově područí je velmi mnoho. Já sama démona nenávidím, ale přesto mi imponuje, protože vás chce zničit. Nenávidím ho i jeho pomocníky - duchy, kteří s ním padli na počát-

ku věků. Poletují po celé zemi jako hejno much, jenže vy v to nevěříte... Není na nás, zavržených, abychom vás sváděli. To je vyhrazeno padlým duchům. Po pravdě řečeno, jejich muka se zvětšují pokaždé, když sem na toto místo přivedou další duši, nicméně co by nenávisť neudělala!

Během svého života na zemi jsem si postupně vytvářela vlastního boha. Tak rádo se věří tomu, co se člověku líbí. Celá léta jsem cítila co do své »víry« hřejivé zadosti učinění. Mohla jsem se tak radovat ze života. Jen jedna jediná věc mohla rozdrolit zeď mé zatvrzelosti: dlouhá a citelná utrpení! Jenže nedostavilo se. Chápeš teď, co znamenají slova: »Bůh trestá ty, které miluje?«

Mé opuštění Boha spočívalo v následující věci: vytvořila jsem si boha ze svého manželů. K něčemu podobnému dojde v plnosti pouze tehdy, když je láska založená jenom na tělesnosti. Tato egoistická láska okouzluje, stává se obsesí a způsobuje otravu. Mé adorování osoby X se pro mne stalo náboženstvím mého života. Jednalo se o období, v němž jsem si v kanceláři vylévala žluč na kněze a na všechno to, co mělo jakoukoli souvislost s církví. Nakonec jsem se vzbourila proti Bohu.

Ujišťuji tě, že pekelný oheň nespočívá v planoucím svědomí. Je to oheň! Přesně tak, jak to bylo řečeno: »Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně.« Doslova a do pís-

мене... Uběhl týden od mé smrti - to říkám podle vašeho způsobu počítání času, poněvadž vzhledem ke způsobu mého utrpení bych mohla říct, že už trpím deset let! Autonehoda... Projela mnou tehdy strašlivá bolest. Nebylo to ovšem nic v porovnání s tím, co zakouším nyní! Poté jsem pozbyla smysly. Náhle jsem se v okamžiku své smrti prodrala z mlhy. Uviděla jsem samu sebe, ještě na tom místě nehody, kde leželo mé mrtvé tělo. Bylo to jako v divadle, kde náhle zhasla všechna světla a s velkým třeskem spadla opona! Poté se odehrála nečekaná scéna. V mém případě ji doprovázelo nesnesitelné světlo: scéna celého mého života! Má duše se mi ukázala jako v zrcadle: všechny milosti, jimiž jsem pohrdla od svého mládí, až po poslední »ne« Bohu. A uviděla jsem samu sebe jako vražedkyni, před jejímiž očima přinášíjím během procesu neživou oběť. Moje lítost? Nikdy! Pocit studu? Nijak zvláštní! Samozřejmě bylo nemožné snést dlouhý milující pohled Boha, kterého jsem definitivně odvrhla. Nežůstalo mi nic jiného než útek. Jako Kain utekl od mrtvolky Ábelovy, nezbývalo mé duši nic jiného než utéct od této strašlivé podívané. Tak vypadal můj osobní soud. Neviditelný Soudce vyřkl výrok: »Pryč ode mne!« Tehdy má duše jako kapka síry spadla do temnoty věčného utrpení...“ (*Les Ames du Purgatoire dans la vie des saints*)



Fra Angelico (1395-1455): Peklo

Po přečtení tohoto děsuplného svědectví je záhodno si uvědomit, že se zásadně týká pravdy naší víry: člověku je dána možnost dobrovolně se odsoudit k věčnému a nepopsatelnému neštěstí skrze stejně tak dobrovolné odmítnutí věčného štěstí, kterým je Bůh. Ve chvíli přechodu z tohoto světa na věčnost padne konečný a neodvratitelný verdikt. Každý se bude osobně rozhodovat na základě toho, kým je, kým se stal během svého života. Již nyní v sobě nosíme schopnost rozhodnout se pro Lásku, anebo proti Lásce. V okamžiku smrti staneme před Bohem nikoli s abstraktní možností volby, nýbrž s konkrétní schopností, či neschopností

otevření se pro věčnou lásku. Svatá Kateřina Janovská (1447–1510), opravdová apoštolka milosrdné lásky, nám o tomto říká: „*Na konci pozemského žití bude duše jednou provždy ustálena v dobru, či zlu, které si vybrala, podle slov: »Jakého tě nabřednutou v hříchu, anebo v lítosti, »takového tě odsoudím.«*“ (Traktát o očistci, IV)

Pohled na smrt z výše uvedených perspektiv se obratem stane ponaučením o škodlivosti hříchu. V každém hříchu se skrývá pokus o nalezení vlastního dobra a štěstí na cestě, jež vede směrem proti největšímu přikázání – přikázání lásky k Bohu a k bližnímu (všechna ostatní přikázání jsou v něm obsažena). Objevování šťastného světa oprostěného od Boha se jeví jako fascinující a nekonečné dobrodružství, jež nepřestává podněcovat a přivádět stále hlouběji do tajemství. Pokušení způsobuje falešná atraktivita hříchu, jež dokonale ovládá nám tak srozumitelný jazyk, jímž dokáže bezpečně udeřit na strunu našich představ a citů. Pokušitel je dokonalým odborníkem v otázkách psychologie člověka, v níž se pohybuje daleko suverénněji než nejlepší experti v této vědní disciplíně kdekoli na zemi. V poslušném poslechnutí hlasu pokušení se zlo jeví jako vytoužené dobro slibující okamžité uspokojení. Při budování vlastního šťastného světa se člověk chce za každou cenu cítit dobře. V okamžiku smrti pouta této egoistické lásky betonově ztvrdnou, stanou se nerozpojitelná a celou tragédií této skutečnosti dokreslí fakt, že právě tato pouta znemožní otevřít se pro jedinou Lásku, která se ukáže jako jiná než ona druhá láska a která se ukáže tak nesmírná a vroucí, že se stane nesnesitelnou. Nezbude než ji navěky odmítnout...

Moudrost člověka se projevuje v umění pohlížet na život s myšlenkou na smrt a věčnost. Zde je obsažena skutečně funkční metoda boje s hříchem a peklem. V naší době se smrt stala tuctovým a zbanalizovaným „spektáklem“, v čemž sehrála bezesporu velkou roli média. Pouze satanovi může v konečném důsledku záležet na perverzním připravení smrti o její majestát a neobyčejnou důstojnost. Zkusme se zamyslet nad jeho skrytým záměrem: zbanalizování smrti nezadržitelně vede ke zbagatelizování života, a hlavně veškerého zla. Dáblu více než na čemkoli jiném



Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodinně služebníkům v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LISTOPAD 2024

Úmysl papeže: Za všechny, kteří ztratili dítě

Modleme se, aby všichni rodiče, kteří truchlí nad úmrtím syna nebo dcery, našli ve svém společenství podporu a získali od Ducha Utěšitele pokoj srdce.

Národní úmysl: Za pečující

Modleme se, aby ti, kdo dlouhodobě pečují o potřebné, nalézali prostor na obnovu svých sil v Božím slově, svátostech a přátelských vazbách.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

záleží na tom, aby si člověk svůj hřích zamiloval, ztotožnil se s ním, cítil se s ním co možná nejlépe a zbavoval se jakékoliv viny beze známky nepokoje a lítosti. Proto lže o smrti. Poslední jeho úspěch tkví v naprostém paralyzování člověka vůči Lásce, s níž se setká v nejdůležitějším a neopakovatelném okamžiku na prahu věčnosti. Na mém současném životě záleží, co na mne bude za tímto prahem čekat: nebe, očistec, jenž je bolestnou cestou do nebe, anebo peklo. Svatá Kateřina se obrací na křesťany s vážným napomenutím: „*Hleďte útočiště v naději nekonečného milosrdenství Božího, které bez přestání vychvaluje, aniž byste přitom věděli, že právě vaše odmítání této nejvyšší Dobroty se stane vašim obviněním.*“ (Traktát o očistci, XV)

Vyznávat toto protivení se Kristu při svaté zpovědi je dokonalý způsob, jak již dnes zakoušet jeho milosrdenství a jak učinit krok směrem k nebi. Nenávist vůči vlastnímu hříchu, třebaš i vůči tomu nejnepatrnějšímu, by měla být naším neustálým cvičením srdce ve svobodě, aby

se v okamžiku smrti dokázalo nerozdělené vrhnout k Milovanému!

V *Katechismu katolické církve* čteme: „*Nemůžeme být spojeni s Bohem, jestliže se svobodně nerozhodneme milovat ho. Avšak nemůžeme milovat Boha, jestliže těžce hřešíme proti němu, proti svému bližnímu a proti sobě samým: »Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá v sobě trvalý a věčný život.«* (1 Jan 3,14–15) *Náš Pán nás upozorňuje, že budeme od něho odděleni, jestliže nepřispějeme na pomoc chudým a maličkým v jejich nouzi: jsou totiž jeho bratry. Zemřít ve smrtelném hříchu, aniž by byl smyt lítostí, a nepřijmout milosrdnou Boží lásku, to znamená zůstat navždy odděleni od Boha v důsledku našeho svobodného rozhodnutí. A tento stav konečného sebevyloučení ze společenství s Bohem a s blaženými je označován slovem »peklo.«*“ (KKC 1033)

*Z Trwajcie w miłości 3/2023 přeložil -lr
(Redakčně upraveno)*

KOMIKS ZE ŽIVOTA PÁNA JEŽIŠE



EVANGELIUM JEŽIŠE KRISTA V KOMIKSU

Olivier Drion - Clotilde Gaborit
Z francouzštiny přeložila Kateřina Lachmanová

Životem Pána Ježíše Krista a jeho apoštolů nás provází fiktivní postava starce, který vše zažil na vlastní oči, když byl ještě chlapec. Autor se snaží držet evangelních příběhů i Ježíšových podobenství co nejvěrněji v té podobě, jak je známe z Bible. Tam, kde si autor vymyslel osudy zcela imaginární, jsou stránky označeny hvězdičkou, a lze je tak snadno rozlišit od skutečných příběhů. Knižku jistě uvítají mladí čtenáři přibližně od 10 let, kteří už dávno vyrostli z Biblí pro děti a mají tento žánr v oblíbě. Mohou se tak setkávat s Božím slovem, které by jinak v Bibli „pro dospělé“ ani neotevřeli.

Pavel Nebojsa - Doron

Váz., 220x290 mm, křídový papír, 172 stran, 599 Kč

K PROHLoubENÍ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA



TRAKTÁTY O KONTEMPLACI A LÁSCE

Vilém ze Saint-Thierry • Překlad a poznámky Jitka Hradecká OCSO

Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Český překlad dvou traktátů, které patříly k nejznámějším spisům celého středověku, a jednoho krátkého spisku, jenž zůstal po mnohá staletí zcela neznámým: *O kontemplaci Boha* (De contemplando Deo);

O přirozenosti a důstojnosti lásky (De natura et dignitate amoris); *Modlitba* (Oratio). Autorem je Vilém ze Saint-Thierry (†1148), benediktinský opat ze Saint-Thierry a později cisterciácký mnich kláštera Signy, velký přítel, první životopisec a inspirátor svatého Bernarda. Jde o první Vilémovy spisy, určené k duchovní formaci bratří jeho komunity v Saint-Thierry. Traktát *O kontemplaci Boha* stejně jako spisek *Modlitba* je svědectvím o Vilémově hledání Boha a jeho tváře, jež má povzbudit mnichy na cestě jejich vlastního hledání. V pojednání *O přirozenosti a důstojnosti lásky* se Vilém staví proti doktríně světské lásky, jež byla šířena prostřednictvím četby některých antických autorů a neblaze ovlivňovala mentalitu mnichů, a nabízí svým bratřím pravou nauku pro jejich růst v lásce k Bohu. Pojednání se vzájemně doplňují a vytvářejí harmonickou jednotu. Vilém v nich předkládá svoji nauku o modlitbě a lásce k Bohu, která hojně čerpá z Pisma svatého a učení Otců a kromě teologického poznání vychází také z jeho vlastních mystických zkušeností.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Váz., 135x210 mm, 152 stran, 220 Kč

MODLITBA S IKONAMI

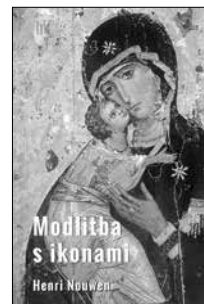
Henri Nouwen

Z angličtiny přeložila Kateřina Lachmanová
Předmluva br. Robert Lentz OFM, ikonopisec

Autor uvádí čtenáře do své zkušenosti modlitby s ikonami na příkladu čtyř slavných ruských ikon (Nejsvětější Trojice, Panna Maria Vladimírská, Kristus ze Zvenigordu a Soslání Ducha Svatého), které mocně zasáhly do jeho života a osvětlily mu samu podstatu křesťanské zvěsti.

Paulínky

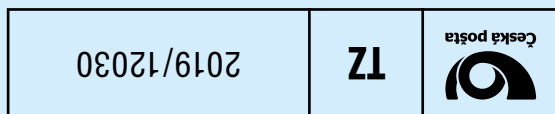
Brož., 115x175 mm, 96 stran, 179 Kč



Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.



Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVETLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.